

Arrest

nr. 218 794 van 25 maart 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. VAN DER LINDEN
Waversesteeweg 214
1050 Elsene

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Macedonische nationaliteit te zijn, op 5 februari 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 januari 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 februari 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 maart 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat N. VAN DER LINDEN en van attaché G. DESNYDER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u Rom, heeft u de Macedonische nationaliteit en bent u afkomstig uit Skopje, Macedonië. Daar woonde u uw hele leven in het centrum van de stad. U heeft twee kinderen, R. (...) en S. (...), met uw eerste vrouw, D.F. (...), met wie u van 1992 of 1993 tot 2001 samen was, en u heeft twee kinderen, K. (...) en J.R. (...), met uw tweede vrouw, S.F. (...), met wie u van 2001 of 2002 tot ongeveer een jaar geleden samen was. R. (...) is gehuwd en woont in Skopje, J. (...) verblijft bij haar moeder, en S. (...) en K. (...) vergezellen u in België. Sinds tien jaar bent u lid van de partij VMRO-DPMNE (Internal Macedonian Revolutionary Organization – Democratic Party for Macedonian National Unity), waarbij uw voornaamste taak erin bestond om de verkiezingen te begeleiden en u ongeveer maandelijks deelnam aan bijeenkomsten. In 2012 nam u de meubelwinkel van uw vader over op de markt 'Jenski Pasar' in Skopje, op tien minuten wandelen van uw huis. U was de enige Rom die er een

winkel had tussen de Albanese, maar kende er nooit problemen tot Zoran Zaev premier werd in 2017. Vanaf 2017 kende u problemen met mensen die werden gestuurd door Z.A. (...), een lokale Albanese maffiabaas. Men kwam u bedreigen om u te dwingen uw winkel af te staan. Drie of vier keer kwamen er mensen u bedreigen en ontstond er een conflict. In november of december 2017 sloeg u hierbij iemand erg hard. Sindsdien wilde men u vermoorden als wraak, maar ze wilden eerst uw winkel overnemen. Op 5 februari 2018 kwamen er vier of vijf mensen met pistolen naar uw winkel. Ze zeiden u dat u zou sterven als u uw winkel niet zou afgeven. U vertrok, liet uw winkel achter, en diende klacht in bij de politie. Omdat u via bevriende Albanese hoorde dat men nog steeds naar u op zoek was, ging u rond tien februari 2018 naar uw broer in Italië. U verbleef er ongeveer twee weken en keerde rond 28 februari 2018 terug naar Macedonië. Op tien maart 2018 vertrok u opnieuw naar Italië, om er drie maanden te verblijven. U hoopte dat men u zou vergeten, maar hoorde dat men u nog steeds wilde vermoorden. Toen u terug in Macedonië was, bleef u steeds binnen. Omdat u in een Roma-buurt woonde, durfden uw Albanese belagers u daar niet te komen lastigvallen. Op 1 november 2018 werd uw zoon K. (...) aangevallen met een mes toen hij met de bus terugkwam van school. Zijn belagers waren ouder dan hij, wat u doet denken dat hij werd aangevallen omwille van uw probleem. Uw zoon viel flauw, omdat hij problemen heeft met zijn hart, en een toevallige voorbijganger nam hem mee in zijn wagen. Samen met uw zoon ging u klacht indienen bij de politie. Het merendeel van de politieagenten zijn echter Albanese. Men zei dat u zou worden gecontacteerd als er nieuws was, maar heeft niets meer over uw klacht gehoord. Sinds Zaev premier is, zijn er wetten gekomen waardoor u als Rom geen rechten meer heeft en niet bij de politie of rechtbank terecht kan. U besliste het land te verlaten met uw kinderen. Op 17 november 2018 reisde u samen per bus naar België, waar u aankwam op 18 november 2018 en op 22 november 2018 een verzoek om internationale bescherming indiende. Ter staving van uw verzoek legde u de volgende documenten neer: paspoorten van u, K. (...) en S. (...); uw identiteitskaart, rijbewijs en geboorteakte; een foto van uw winkel en een plan van waar deze is gelegen; de registratiedocumenten van uw zaak en de verklaring dat u de zaak overnam van uw vader; een kopie van de verklaringen die u op 5 februari 2018 aflegde bij de politie; een kopie van de verklaringen die u op 1 november 2018 aflegde bij de politie; en ten slotte documenten van het kinderziekenhuis waar uw dochter Sabrina verbleef van 15 tot 29 mei 2018 omwille van stress.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient geconcludeerd te worden dat u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan worden toegekend. Volgens uw verklaringen vreest u de maffiafiguur Z.A. (...) en zijn handlangers, die u hebben gedwongen uw winkel af te staan, die uw zoon hebben aangevallen, en die u of uw kinderen willen vermoorden (CGVS, p. 9-11, 18). Daarnaast stelde u dat u als Rom geen rechten meer heeft sinds Zoran Zaev premier werd in 2017 (CGVS, p. 15-16). Er dient echter te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat.

Vooreerst wordt vastgesteld dat uw houding niet in overeenstemming gebracht kan worden met of niet getuigt van het hebben van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. Er kan immers redelijkerwijze van uitgegaan worden dat het concrete land waar de asielzoeker terecht komt en dat aan hem bescherming verleent voor deze ondergeschikt is aan het feit daadwerkelijk tegen zijn vervolger(s) beschermd te worden. Van een persoon die daadwerkelijk risico loopt op vervolging of ernstige schade in zijn land van herkomst mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij of zij na aankomst in een derde land zo snel mogelijk een beroep doet op de bevoegde autoriteiten voor het verkrijgen van bescherming, quod non in casu. Uit uw verklaringen blijkt dat u van 10 tot 28 februari 2018 en vanaf tien maart 2018 drie maanden (dus tot in juni 2018) in Italië verbleef zonder er een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Uw verklaringen hiervoor, dat u niet welkom was bij uw broer en dat u niet in Italië was om er asiel te vragen maar er slechts enkele dagen wilde verblijven tot de situatie was gekalmeerd (CGVS, p. 10-11) kunnen niet volstaan, aangezien volgens uw verklaringen de bedreigingen al sinds 2017, en dus al van voor uw verblijven in Italië aansleepten en het dus weinig logisch is dat ze zomaar zouden overwaaien in een paar dagen. Ook dat uw kinderen nog in Macedonië waren kan niet gelden als verklaring, aangezien zij u tijdens één

van uw reizen ook vervoegden in Italië (CGVS, p. 10). Dat u geen verzoek om internationale bescherming in diende in Italië en dat u na uw verblijf in Italië zelfs telkens naar Macedonië terugkeerde (en uw kinderen hetzelfde deden), is dan ook een houding die geenszins in overeenstemming kan worden gebracht met een gegronde vrees voor vervolging of ernstige schade en tast de algemene geloofwaardigheid en de ernst van uw vrees ten aanzien van Macedonië op ernstige wijze aan.

Voorts wordt opgemerkt dat enkele elementen de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent de problemen die u met maffiosi in Macedonië gekend heeft ondermijnen. U verklaarde dat u reeds sinds 2017 werd bedreigd en dat u in november of december 2017 een van uw belagers hard sloeg waarna men u wilde vermoorden (CGVS, p. 9, 14-15). Er dient echter vastgesteld te worden dat, hoewel u nadien nog thuis verbleef, men nooit heeft geprobeerd u te vermoorden. U verklaarde dat men niet precies wist in welk huis u woonde en dat men zich niet in de Roma wijk durfde te begeven als Albanезen, hetgeen de ernst van deze bedreiging op zich al op de helling zet. Alle bedreigingen die u tussen de door u aangehaalde incidenten ontving kwamen op onrechtstreekse wijze, via bevriende Albanезen (CGVS, p. 12). Indien uw belager werkelijk een maffioso is die de hele wijk Cair in handen heeft, zoals u verklaarde (CGVS, p. 11), en die u er op uit was u te vermoorden, kan er worden verondersteld dat deze er eerder toe in staat zou zijn geweest om u te treffen.

Betreffende uw bewering dat men in februari 2018 uw winkel van u heeft afgenomen en uw zoon in november 2018 heeft aangevallen, dienen eveneens vraagtekens geplaatst te worden. De enige bewijzen die u hiervan voorlegt, zijn kopieën van verklaringen die u hierover heeft afgelegd bij de politie. Hoewel u uitdrukkelijk gevraagd werd om de originelen van deze documenten voor te leggen na het persoonlijk onderhoud (CGVS, p. 18), deed u dit niet. Beide documenten zijn louter een weergave van mondelinge verklaringen en bevatten geen enkele indicatie of deze verklaringen gecontroleerd werden. Ten slotte is het opmerkelijk dat het deze documenten ontbreekt aan een officiële hoofding met meer details zoals een logo en een adres. Deze documenten hebben dan ook niet voldoende bewijswaarde. Betreffende de aanval op uw zoon dient ook opgemerkt te worden dat het opmerkelijk is dat u het niet nodig achtte om uw zoon naar het ziekenhuis te brengen, hoewel hij volgens u was flauwgevallen door de slagen die hij had gekregen (CGVS, p. 15).

Zelfs al zou u uw problemen aannemelijk gemaakt hebben, dan nog dient vastgesteld te worden dat u geen overtuigende feiten of elementen aangehaald heeft waaruit kan blijken dat u voor de door u aangehaalde problemen geen of onvoldoende beroep kon doen – of in het geval van eventuele toekomstige problemen met hen bij een terugkeer naar Macedonië zou kunnen doen – op de hulp van en/of bescherming door de in Macedonië aanwezige autoriteiten en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er sprake is van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Immers, voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een verzoeker, dient aangetoond te worden dat de verzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij eerst alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te krijgen in eigen land, hetgeen u niet gedaan heeft. U verklaarde immers weliswaar tweemaal klacht te hebben ingediend bij de politie (in februari nadat uw winkel werd ingenomen en in november nadat uw zoon werd aangevallen), maar u heeft nooit naar het verloop van het verdere onderzoek geïnformeerd. Ook diende u naar aanleiding van de overige bedreigingen nooit klacht in. Uw verklaring hiervoor, met name dat men u zei dat u zou doodgaan als u naar de politie ging, kan hiervoor niet gelden (CGVS, p. 16). De bedoeling van het indienen van een klacht bestaat er immers precies in bescherming te verkrijgen tegen uw belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou (den) kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden. Evenmin ondernam u enige verdere stappen, zoals het contacteren van de ombudsman (u stelde dat die niet zou bestaan in Macedonië), van een hulporganisatie van Roma (u stelde dat er geen goede Roma-vertegenwoordiger is), van personen binnen de politieke partij waar u al tien jaar lid van bent, of van een advocaat (u verklaarde dat de gratis advocaten niet goed zijn) (CGVS, p. 17).

Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal blijkt dat in Macedonië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de politionele en gerechtelijke autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Hoewel binnen de Macedonische ordediensten nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, is er veel politieke wil, wat zich uit in concrete verbeteringsstrategieën, om de werking van de politie te verbeteren en het vertrouwen van de burger in de politie te doen groeien. De informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal maakt voorts duidelijk dat Macedonië over een volledig uitgebouwd rechtssysteem beschikt dat ingrijpend werd

hervormd in lijn met de normen van de Europese Unie. Ofschoon verbetering inzake de onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de Macedonische justitie zich nog steeds opdringt – een probleem dat evenwel onderkend wordt en waarvoor een nieuwe hervormingsstrategie van het rechtswezen beterschap moet brengen - is de efficiëntie en de transparantie van de rechtspleging verbeterd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Macedonische politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Klachten kunnen worden ingediend o.a. bij het intern controleorgaan van het Ministerie van Binnenlandse Zaken en bij de Ombudsman. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Macedonië aanwezig zijn. Informatie stelt ook nog dat, ofschoon ook hier nog verdere hervormingen aangewezen zijn, Macedonië diverse maatregelen treft om corruptie binnen de verschillende overheden te bestrijden. Zo is er een anticorruptiebeleidsdocument en zijn er diverse anticorruptieprogramma's met bijbehorende actieplannen ter preventie en bestrijding van corruptie, waarvan de uitwerking en implementatie wordt opgevolgd door de "State Commission for the Prevention of Corruption". Meerdere anticorruptie-instanties zijn actief in het onderzoeken van en gerechtelijk bestrijden van corruptie. De Macedonische overheid wordt bij al het voorgaande bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Skopje". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan politiehervorming, de strijd tegen de georganiseerde misdaad, de zogenaamde community policing, e.d.m.

Specifiek voor de Roma-minderheid ontkent het Commissariaat-generaal niet dat in Macedonië racistisch geweld gericht tegen de Roma gemeenschap plaatsvindt, dat ook verbaal en fysiek politiegeweld tegen Roma voorkomt, en dat zaken die gemeld worden bij de bevoegde autoriteiten niet steeds de nodige opvolging kennen waardoor daders ongestraft blijven. Echter dient erop gewezen te worden dat dergelijke informatie op zich niet volstaat om aan te tonen dat u persoonlijk in uw land van herkomst hoegenaamd geen afdoende bescherming zou kunnen krijgen. Het volstaat immers niet om op algemene wijze te verwijzen naar dergelijke informatie; een vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade dient steeds in concreto te worden aangetoond. Informatie over de Roma in Macedonië maakt voorts duidelijk dat politiegeweld kan worden aangeklaagd, ook door Roma slachtoffers, dat organisaties als het European Roma Rights Center en het Helsinki Committee for Human Rights bijstand kunnen bieden bij het indienen van een klacht en het aanhangig maken van een rechtszaak, alsook bij het ondernemen van stappen tot bij het Europees Hof voor de Rechten van de Mens indien de Macedonische autoriteiten in gebreke zouden blijven en klachten niet afdoende zouden onderzoeken. Inzake de toegang tot het rechtssysteem kan nog worden aangestipt dat er projecten worden gelanceerd, o.a. met de steun van de OSCE, die specifiek gericht zijn op het bieden van gratis juridische bijstand aan Roma en het alzo faciliteren van de toegang tot het gerechtelijk systeem voor deze minderheid.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Macedonië opererende autoriteiten voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Betreffende uw verklaring dat u als Roma geen rechten meer heeft, wordt geconcludeerd dat u deze bewering niet aannemelijk gemaakt heeft (CGVS, p. 15). Uw verklaring dat Roma geen toegang meer hebben tot politie en rechtbank na een wetswijziging is een blote bewering die u niet met concrete elementen kon staven en staat overigens haaks op de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waaruit blijkt dat er onder andere mobiele juridische bijstandskantoren en ngo's actief zijn zijn die de toegang van Roma tot het Macedonische rechtsapparaat moeten vergemakkelijken. Dat u voor uw derde kind geen 8500 dinar meer ontving na een wetsverandering is een maatregel die niet etnisch geïnspireerd lijkt te zijn en hoe dan ook niet zwaarwichtig genoeg is om gelijkgesteld te kunnen worden met vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade volgens de bepaling van subsidiaire bescherming. U brengt met uw beschouwingen dan ook geen concrete, op uw persoon betrokken elementen of feiten aan waaruit zou kunnen blijken dat u in Macedonië persoonlijk een bijzonder risico op systematische discriminatie loopt, dermate dat er sprake is van de aantasting van een mensenrecht, of van een daad van vervolging, of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade.

De informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal toont aan dat heel wat Roma in Macedonië zich in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen

ondervinden. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet worden herleid tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan t.a.v. de Roma (bv. ook de algemene precaire economische toestand in Macedonië, culturele tradities waardoor meisjes niet naar school worden gestuurd of Roma-kinderen al vroeg van school worden gehaald,... spelen evenzeer een rol). De Macedonische overheid laat zich evenwel niet in met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, waaronder Roma, en haar beleid is gericht op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. Er dient benadrukt te worden dat de integratie van Roma onder meer in het onderwijs en op de arbeidsmarkt en de verbetering van hun levensomstandigheden niet van de ene op de andere dag gerealiseerd kunnen worden, doch een werk van lange adem betreffen. Er kan in dit verband evenwel niet voorbijgegaan worden aan het feit dat hiertoe de afgelopen jaren in Macedonië diverse stappen werden ondernomen. Algemeen genomen is in Macedonië het kader voor de bescherming van de rechten van minderheden aanwezig en worden de rechten van de minderheden ook gerespecteerd. De Macedonische overheid beperkt zich niet tot het louter tot stand brengen van de nodige (antidiscriminatie)wetgeving, maar formuleert tevens concrete plannen ter verbetering van de moeilijke sociaal-economische positie en discriminatie inzake gezondheidszorg, onderwijs, tewerkstelling,... van de Roma. Als opvolging van de Roma Inclusion Decade 2005-2015 hebben de Macedonische autoriteiten de "Strategie voor Roma in de Republiek Macedonië 2014-2020" goedgekeurd, die de focus legt op sociale inclusie door werkgelegenheid, huisvesting, onderwijs, gezondheidszorg en cultuur. Ofschoon de implementatie van de integratiemaatregelen nog voor verbetering vatbaar is, werd toch reeds vooruitgang geboekt o.a. inzake de toegang tot het onderwijs en de gezondheidszorg, dit laatste dankzij de inzet van gezondheidsbemiddelaars. Tevens zijn informatiecentra voor Roma aanwezig, die Roma begeleiden bij het verkrijgen van officiële documenten, onderwijs, gezondheidszorg en sociale zekerheid. In dit verband kan nog gewezen worden op het feit dat meerdere gemeenten in Macedonië ook lokale actieplannen voor de integratie van de Roma hebben aangenomen en dat er meerdere ngo's actief zijn die de rechten en integratie van Roma verdedigen.

Er kan hieruit geconcludeerd worden dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Macedonische context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, dienen immers alle omstandigheden in overweging te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Eventuele problemen van discriminatie in Macedonië hebben echter niet die aard, intensiteit en draagwijdte om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden, waarvan kan aangenomen worden dat er over bericht wordt en/of dat deze gedocumenteerd kunnen worden. Bovendien kan geenszins zonder meer afgeleid worden dat de Macedonische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden. Hierbij kan worden gewezen op het bestaan van de Commissie voor de bescherming tegen discriminatie, die samen met de rechtbanken instaat voor de toepassing van de antidiscriminatiewetgeving. Daartoe kan deze commissie klachten van individuen in ontvangst nemen en acties ondernemen bij de betrokken instellingen. Informatie maakt duidelijk dat voornoemde Commissie reeds klachten ingediend door Roma ontving. Slachtoffers van discriminatie kunnen zich ook wenden tot de instelling van de Ombudsman, die eveneens reeds klachten van Roma behandelde.

Gezien dit alles kan niet gesteld worden dat het loutere feit Roma te zijn in Macedonië op zich voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1 A (2) van de Conventie van Genève. Om dezelfde redenen is er ook geen sprake van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

De door u neergelegde documenten kunnen deze vaststelling niet wijzigen. Uw paspoort en die van uw kinderen, uw identiteitskaart, uw rijbewijs en uw geboorteakte bevestigen slechts uw identiteit en nationaliteit, die hier niet betwist worden. Aan het feit dat u een winkel heeft of had in Skopje, zoals aangetoond met een foto, kaart en officiële documenten, wordt op zich evenmin getwijfeld. De documenten van de politie tonen aan dat u over de mogelijkheid beschikte om een klacht in te dienen bij de politie. Wat betreft de medische documenten van uw dochter, wordt opgemerkt dat deze geen uitsluitel kunnen geven over de oorzaak van haar psychologische problemen die, volgens de documenten, reeds bestaan sinds ze zes jaar oud is (i.e. 2007) en dus sinds lang voor de door u aangehaalde bedreigingen (CGVS, p. 8). Verder wijzen deze documenten erop dat uw dochter in Macedonië toegang had tot de nodige medische verzorging.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker beroept zich in wat zich aandient als een enig middel op de schending van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6, 57/6 en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet), artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, artikel 3 EVRM, de motiveringsplicht in samenhang met de zorgvuldigheidsplicht en "de appreciatiebevoegdheid".

Waar zijn houding niet in overeenstemming met zijn vrees wordt geacht, wijst verzoeker erop dat hij verklaarde dat hij dacht dat de problemen zouden kunnen overwaaien en hoopte dat hij kon terugkeren, dit in de eerste plaats voor zijn kinderen. Een verzoek om internationale bescherming zou dus voorbarig geweest zijn. Pas nadien, nadat zijn zoon werd aangepakt en de klachten bij de politie tot niets leken te leiden, begon verzoeker te beseffen dat dit loze hoop was en dat hij het land moest verlaten. Volgens verzoeker is zijn houding begrijpelijk en zou ieder normaal en redelijk mens hetzelfde hebben gereageerd.

"De argumentatie van het CGVS wordt nog onbegrijpelijker omdat ze verderop in de bestreden beslissing verzoeker verwijt geen verdere stappen te hebben ondernomen nadat er niets terecht kwam van de klachten die hij indiende bij de politie(bv naar de ombudsman stappen).

Verzoeker vraagt zich af wat het nu zal zijn ? Diende verzoeker zo snel als hij kon asiel aan te vragen ook wanneer hij dacht dat het probleem misschien nog zou overwaaien of diende hij zo lang mogelijk in zijn land te blijven en alle mogelijke juridische mogelijkheden uit te proberen nadat hij meende dat het probleem niet zomaar zou overwaaien ?

Het is onlogisch en niet redelijk dat het CGVS zowel de ene als de andere argumentatie aanhangt in dezelfde beslissing."

Waar erop gewezen wordt dat de Albanese maffia hem nog niet probeerde te vermoorden, doet verzoeker gelden:

"Verzoeker gaf immers een meer dan afdoende verklaring voor het feit dat deze maffioso hem (nog) niet daadwerkelijk hebben kunnen treffen omdat hij, nadat ze hem zijn winkel afhandig gemaakt hadden en hem hadden bedreigd, hij regelmatig in Italië verbleef en wanneer hij terugkeerde zich schuilhield in zijn wijk waar enkel Roma wonen en waar de Albanese maffia niet gemakkelijk kan doordringen en opereren.

Verzoeker meent trouwens dat het Vluchtelingenverdrag bescherming biedt tegen zowel geleden schade/ vervolging in het verleden als tegen schade/vervolging die zich in de toekomst zou kunnen voordoen.

(...)

Verzoeker vreest immers dat de Albanese maffia hem ooit eens te pakken zal krijgen. Of de Albanese maffia hiertoe reeds pogingen heeft ondernomen in concreto of niet, doet geen afbreuk aan het subjectief element van zijn vrees.

Deze geestesgesteldheid is bovendien gestoeld op een objectieve situatie. Feit is immers dat verzoeker als Roma (de meest gediscrimineerde minderheidsgroep in Macedonië) een winkel heeft in een door Albanen gedomineerde buurt en dat hij werd/wordt bedreigd door de Albanese maffia, die zeer actief is in Macedonië en Skopje in het bijzonder.

In (Noord-)Macedonië (en tevens elders in Europa en de VS) is de Albanese Maffia een ware plaag waarbij de politie in gebreke blijft effectief en efficiënt op te treden."

Verzoeker wijst in deze op informatie uit 2013 en 2015.

Verzoeker stelt dat gemakkelijk nagegaan had kunnen worden of zijn winkel in een gebied lag waar de Albanen in de meerderheid waren. Hij trok in eerste instantie naar de politie doch deze ondernam weinig tot niets.

Verzoeker betoogt verder dat er geen bewijs wordt geleverd voor het feit dat de neergelegde documenten vals zouden zijn. Goede trouw moet worden vermoed en kwade trouw moet worden bewezen. Verder verwijt hij het CGVS dat hij niet voldoende tijd kreeg om de originelen neer te leggen. Verzoeker wijst erop dat zijn raadsman bij de sociale assistent aandrong op het zo snel mogelijk aangetekend sturen van de stukken. Dit geschiedde uiteindelijk op 25 januari 2019. Verzoeker deed het

nodige en het kan aan hem niet worden verweten dat hij de originelen niet spoedig genoeg naar het CGVS stuurde.

Verzoeker diende tweemaal klacht in bij de politie in Macedonië, dit zonder gevolg. Het is naïef van het CGVS om te geloven dat een klacht automatisch en altijd leidt tot een oplossing voor het probleem. De informatie van het CGVS doet hieraan geen afbreuk, te meer gelet op hetgeen het CGVS erkent in de bestreden beslissing. *“In deze verwijst verzoeker alweer naar het subjectieve element van zijn vrees tot vervolging. Immers, verzoeker heeft steeds beweert dat de politie niets doet omdat ze niets kan/wil doen en deze bedenking blijkt dus niet onjuist te zijn.*

Het is daarenboven aangetoond dat bij Roma een ingebakken wantrouwen bestaat tegenover overheidsinstanties.

Het is dan ook aan het CGVS om bij de beoordeling van het asielrelaas rekening te houden met het profiel van de asielzoeker.

Verzoeker is etnisch Roma en hij maakt deel uit van de meest kwetsbare en meest gediscrimineerde minderheidsgroep in Noord-Macedonië.

(...)

Dit wordt geenszins ontkend door het CGVS, maar ten onrechte geminimaliseerd. Er is racistisch geweld en Roma leven in een moeilijke socio-economische situatie, zo stelt het CGVS, maar er zouden allerlei organisaties bestaan waarbij men als gediscrimineerde Roma terecht kan. Echter, blijken deze zo 'alom gekend' en 'doeltreffend' te zijn dat verzoeker er als gewone man nog nooit van gehoord heeft

...

Alleszins gaan de bedreigingen aan het adres van verzoeker voort. Zo ontving verzoeker op 16.01.2019 een bedreiging per sms van een hem onbekend nummer (vertaling) : 'Ik weet dat je hier bent in Skopje. Maar, pas op, 1 dag zal je wel zien en dan zal je krijgen wat je wilt.

Verzoeker stapte naar de Belgische politie om er melding van te maken. (stuk 10)”

Verzoeker stelt nog dat hij heeft voldaan aan de criteria in artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker vraagt gelet op het voorgaande om de “nietigverklaring” van de bestreden beslissing te bevelen.

2.2. Ter staving van zijn betoog, voegt verzoeker de volgende stukken bij het verzoekschrift: een aantal e-mails (bijlage 7), een verzendbewijs van 25 januari 2019 (bijlage 8), de kopieën van een aantal documenten waarvan de originelen aan het CGVS werden opgestuurd en waarvan zich daarnaast reeds kopieën en een vertaling in het administratief dossier bevonden (bijlage 9) en een melding van bedreiging ten overstaan van de Belgische politie (bijlage 10).

3. Beoordeling van de zaak

3.1. Waar verzoeker de “nietigverklaring” van de bestreden beslissing vraagt, wijst de Raad er vooreerst op dat hij op grond van artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° en 2° van de Vreemdelingenwet de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen slechts kan bevestigen, hervormen, of, in bepaalde gevallen, vernietigen.

3.2. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist voorts dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Verzoeker duidt niet welk(e) van de bepalingen in artikel 57/6 van de Vreemdelingenwet hij *in casu* geschonden acht. Evenmin werkt hij uit waaruit deze schending zou bestaan. Derhalve wordt deze schending niet dienstig aangevoerd.

3.3. Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen de bestreden beslissing geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus verder integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM is dan ook niet aan de orde.

3.4. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een

inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.5. In dit kader kan vooreerst worden opgemerkt dat verzoeker de bestreden beslissing aanvecht noch betwist waar gesteld wordt dat er geen elementen zijn waaruit in zijn hoofde bijzondere procedurele noden konden blijken, dat redelijkerwijze aangenomen kan worden dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

3.6. Verzoeker stelt in zijn land van herkomst een Albanese maffiafiguur en diens handlangers te vrezen. Zij zouden hem hebben gedwongen om zijn winkel af te geven, zijn zoon hebben aangevallen en zijn kinderen willen vermoorden. Daarnaast stelt verzoeker dat hij als Roma nood heeft aan internationale bescherming.

In de bestreden beslissing wordt echter vooreerst met recht gemotiveerd dat verzoekers houding en gedragingen niet in overeenstemming te brengen zijn met en bijgevolg ernstig afbreuk doen aan zijn beweerde nood aan internationale bescherming. De motieven dienaangaande luiden als volgt:

“Vooreerst wordt vastgesteld dat uw houding niet in overeenstemming gebracht kan worden met of niet getuigt van het hebben van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. Er kan immers redelijkerwijze van uitgegaan worden dat het concrete land waar de asielzoeker terecht komt en dat aan hem bescherming verleent voor deze ondergeschikt is aan het feit daadwerkelijk tegen zijn vervolger(s) beschermd te worden. Van een persoon die daadwerkelijk risico loopt op vervolging of ernstige schade in zijn land van herkomst mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij of zij na aankomst in een derde land zo snel mogelijk een beroep doet op de bevoegde autoriteiten voor het verkrijgen van bescherming, quod non in casu. Uit uw verklaringen blijkt dat u van 10 tot 28 februari 2018 en vanaf tien maart 2018 drie maanden (dus tot in juni 2018) in Italië verbleef zonder er een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Uw verklaringen hiervoor, dat u niet welkom was bij uw broer en dat u niet in Italië was om er asiel te vragen maar er slechts enkele dagen wilde verblijven tot de situatie was gekalmeerd (CGVS, p. 10-11) kunnen niet volstaan, aangezien volgens uw verklaringen de bedreigingen al sinds 2017, en dus al van voor uw verblijven in Italië aansleepten en het dus weinig logisch is dat ze zomaar zouden overwaaien in een paar dagen. Ook dat uw kinderen nog in Macedonië waren kan niet gelden als verklaring, aangezien zij u tijdens één van uw reizen ook vervoegden in Italië (CGVS, p. 10). Dat u geen verzoek om internationale bescherming in diende in Italië en dat u na uw verblijf in Italië zelfs telkens naar Macedonië terugkeerde (en uw kinderen hetzelfde deden), is dan ook een houding die geenszins in overeenstemming kan worden gebracht met een gegronde vrees voor vervolging of ernstige schade en tast de algemene geloofwaardigheid en de ernst van uw vrees ten aanzien van Macedonië op ernstige wijze aan.”

Verzoeker slaagt er niet in deze motieven te ontcrachten. Met zijn loutere herhaling van zijn eerdere geboden verklaringen voor zijn handelswijze, doet hij namelijk op generlei wijze afbreuk aan de voormelde, inzake deze verklaringen gedane vaststellingen. Gelet op de lange duur van verzoekers problemen, de ernst van de feiten waarvan hij reeds slachtoffer zou zijn geworden en het gegeven dat de dader achter zijn problemen een belangrijk maffiafiguur zou zijn, is het geheel niet plausibel en ontbeert het iedere ernst dat verzoeker ervan zou zijn uitgegaan dat de situatie wel zou kalmeren en dat zijn problemen zomaar in een paar dagen zouden overwaaien. Dat verzoeker hoewel hij daartoe meermaals en uitgebreid de kans had naliët een verzoek om internationale bescherming in te dienen in Italië en er meermaals voor koos om terug te keren naar Macedonië, doet weldegelijk en op fundamentele wijze afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van zijn vermeende vrees ten aanzien van een maffiabaas en diens handlangers.

In dit kader, wordt in de bestreden beslissing daarenboven terecht gesteld:

“Voorts wordt opgemerkt dat enkele elementen de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent de problemen die u met maffiosi in Macedonië gekend heeft ondermijnen. U verklaarde dat u reeds sinds 2017 werd bedreigd en dat u in november of december 2017 een van uw belagers hard sloeg waarna men u wilde vermoorden (CGVS, p. 9, 14-15). Er dient echter vastgesteld te worden dat, hoewel u nadien nog thuis verbleef, men nooit heeft geprobeerd u te vermoorden. U verklaarde dat men niet precies wist in welk huis u woonde en dat men zich niet in de Roma wijk durfde te begeven als Albanezen, hetgeen de ernst van deze bedreiging op zich al op de helling zet. Alle bedreigingen die u

tussen de door u aangehaalde incidenten ontving kwamen op onrechtstreekse wijze, via bevriende Albanezen (CGVS, p. 12). Indien uw belager werkelijk een maffioso is die de hele wijk Cair in handen heeft, zoals u verklaarde (CGVS, p. 11), en die u er op uit was u te vermoorden, kan er worden verondersteld dat deze er eerder toe in staat zou zijn geweest om u te treffen.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. De Raad treedt verweerder bij waar deze motiveert dat de door verzoeker geschetste gang van zaken niet geloofwaardig is. Indien hij werkelijk werd gevisieerd door een dermate machtige maffiabaas en hij deze bovendien reeds eind 2017 openlijk zou hebben getergd door één van de door hem gezonden belagers hard te slaan, is het niet aannemelijk dat hij niet reeds veel eerder en veel ernstigere problemen zou hebben gekend. Zo bleef zijn winkel initieel nog maanden open. Indien de Albanese maffia hem werkelijk wilde vermoorden en zijn winkel wilde bemachtigen, is het niet aannemelijk dat zij verzoeker niet eenvoudigweg zouden hebben geliquideerd en daarna zijn winkel zouden hebben overgenomen. Evenmin is het geloofwaardig dat zij verzoeker, nadat deze zijn winkel in februari 2018 achterliet, nog maandenlang ongemoeid zouden hebben gelaten ondanks dat verzoeker wanneer hij in het land was eenvoudigweg thuis bleef wonen. Gelet op de macht die hij de maffiabaas die hem viseerde toedichtte, is het in het geheel niet aannemelijk dat deze er niet eerder toe in staat zou zijn geweest om verzoeker te treffen.

Verzoeker laat de bestreden beslissing verder ongemoeid waar gemotiveerd wordt:

“Betreffende de aanval op uw zoon dient ook opgemerkt te worden dat het opmerkelijk is dat u het niet nodig achtte om uw zoon naar het ziekenhuis te brengen, hoewel hij volgens u was flauwgevallen door de slagen die hij had gekregen (CGVS, p. 15).”

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoeker deze niet aanvecht, onverminderd gelden.

Hoe dan ook dient te worden opgemerkt dat, zo al aangenomen zou kunnen worden dat verzoeker werkelijk ernstige problemen zou (dreigen te) kennen bij een terugkeer naar zijn land van herkomst, *quod non*, verzoeker dan nog niet aannemelijk maakt dat hij in zijn land van herkomst verstoken zou blijven van bescherming en bijgevolg nood heeft aan internationale bescherming. In dit kader wordt in de bestreden beslissing met recht gesteld:

“Zelfs al zou u uw problemen aannemelijk gemaakt hebben, dan nog dient vastgesteld te worden dat u geen overtuigende feiten of elementen aangehaald heeft waaruit kan blijken dat u voor de door u aangehaalde problemen geen of onvoldoende beroep kon doen – of in het geval van eventuele toekomstige problemen met hen bij een terugkeer naar Macedonië zou kunnen doen – op de hulp van en/of bescherming door de in Macedonië aanwezige autoriteiten en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er sprake is van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Immers, voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een verzoeker, dient aangetoond te worden dat de verzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij eerst alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te krijgen in eigen land, hetgeen u niet gedaan heeft. U verklaarde immers weliswaar tweemaal klacht te hebben ingediend bij de politie (in februari nadat uw winkel werd ingenomen en in november nadat uw zoon werd aangevallen), maar u heeft nooit naar het verloop van het verdere onderzoek geïnformeerd. Ook diende u naar aanleiding van de overige bedreigingen nooit klacht in. Uw verklaring hiervoor, met name dat men u zei dat u zou doodgaan als u naar de politie ging, kan hiervoor niet gelden (CGVS, p. 16). De bedoeling van het indienen van een klacht bestaat er immers precies in bescherming te verkrijgen tegen uw belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou (den) kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden. Evenmin ondernam u enige verdere stappen, zoals het contacteren van de ombudsman (u stelde dat die niet zou bestaan in Macedonië), van een hulporganisatie van Roma (u stelde dat er geen goede Roma-vertegenwoordiger is), van personen binnen de politieke partij waar u al tien jaar lid van bent, of van een advocaat (u verklaarde dat de gratis advocaten niet goed zijn) (CGVS, p. 17).

Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal blijkt dat in Macedonië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de politionele en gerechtelijke autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Hoewel binnen de Macedonische ordediensten nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, is er veel politieke wil, wat zich uit in concrete

verbeteringsstrategieën, om de werking van de politie te verbeteren en het vertrouwen van de burger in de politie te doen groeien. De informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal maakt voorts duidelijk dat Macedonië over een volledig uitgebouwd rechtssysteem beschikt dat ingrijpend werd hervormd in lijn met de normen van de Europese Unie. Ofschoon verbetering inzake de onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de Macedonische justitie zich nog steeds opdringt – een probleem dat evenwel onderkend wordt en waarvoor een nieuwe hervormingsstrategie van het rechtswezen beterschap moet brengen - is de efficiëntie en de transparantie van de rechtspleging verbeterd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Macedonische politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Klachten kunnen worden ingediend o.a. bij het intern controleorgaan van het Ministerie van Binnenlandse Zaken en bij de Ombudsman. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Macedonië aanwezig zijn. Informatie stelt ook nog dat, ofschoon ook hier nog verdere hervormingen aangewezen zijn, Macedonië diverse maatregelen treft om corruptie binnen de verschillende overheden te bestrijden. Zo is er een anticorruptiebeleidsdocument en zijn er diverse anticorruptieprogramma's met bijbehorende actieplannen ter preventie en bestrijding van corruptie, waarvan de uitwerking en implementatie wordt opgevolgd door de "State Commission for the Prevention of Corruption". Meerdere anticorruptie-instanties zijn actief in het onderzoeken van en gerechtelijk bestrijden van corruptie. De Macedonische overheid wordt bij al het voorgaande bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Skopje". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan politiehervorming, de strijd tegen de georganiseerde misdaad, de zogenaamde community policing, e.d.m.

Specifiek voor de Roma-minderheid ontkent het Commissariaat-generaal niet dat in Macedonië racistisch geweld gericht tegen de Roma gemeenschap plaatsvindt, dat ook verbaal en fysiek politiegeweld tegen Roma voorkomt, en dat zaken die gemeld worden bij de bevoegde autoriteiten niet steeds de nodige opvolging kennen waardoor daders ongestraft blijven. Echter dient erop gewezen te worden dat dergelijke informatie op zich niet volstaat om aan te tonen dat u persoonlijk in uw land van herkomst hoegenaamd geen afdoende bescherming zou kunnen krijgen. Het volstaat immers niet om op algemene wijze te verwijzen naar dergelijke informatie; een vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade dient steeds in concreto te worden aangetoond. Informatie over de Roma in Macedonië maakt voorts duidelijk dat politiegeweld kan worden aangeklaagd, ook door Roma slachtoffers, dat organisaties als het European Roma Rights Center en het Helsinki Committee for Human Rights bijstand kunnen bieden bij het indienen van een klacht en het aanhangig maken van een rechtszaak, alsook bij het ondernemen van stappen tot bij het Europees Hof voor de Rechten van de Mens indien de Macedonische autoriteiten in gebreke zouden blijven en klachten niet afdoende zouden onderzoeken. Inzake de toegang tot het rechtssysteem kan nog worden aangestipt dat er projecten worden gelanceerd, o.a. met de steun van de OSCE, die specifiek gericht zijn op het bieden van gratis juridische bijstand aan Roma en het alzo faciliteren van de toegang tot het gerechtelijk systeem voor deze minderheid.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Macedonië opererende autoriteiten voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980."

Verzoeker slaagt er niet in om afbreuk te doen aan deze motivering. Hij komt immers niet verder dan het herhalen van zijn eerdere verklaringen, het poneren dat hij nog nooit van de betreffende organisaties heeft gehoord en het belichten van een aantal elementen (met name het feit dat daders niet altijd worden bestraft, dat Roma in Macedonië een kwetsbare groep uitmaken en dat Roma er wantrouwen koesteren jegens de politie) die in de voormelde motivering en de informatie waarop deze motivering is geschraagd reeds terdege in rekening worden gebracht. Hiermee doet verzoeker op generlei wijze afbreuk aan de voormelde motieven, noch aan de informatie waarop deze motieven zijn gesteund.

Uit het loutere geven dat de Albanese maffia actief is in Macedonië, hetgeen verzoeker tracht te staven met informatie uit 2013 en 2015, kan voor het overige hoegenaamd niet worden afgeleid dat verzoeker, zo hij gebruik zou maken van de bijstand van de voormelde organisaties en de voor hem mogelijke procedures zou uitputten, aldaar verstoken zou blijven van bescherming.

Waar verzoeker herhaalt dat hij een Roma is en wijst op informatie omtrent de situatie voor Roma in Macedonië, dient voorts te worden vastgesteld dat zijn betoog en de door hem geciteerde informatie volledig in dezelfde lijn liggen als en gelijklopen met de motivering die hieromtrent is opgenomen in de bestreden beslissing en de informatie waarop verweerder deze motivering steunt. Derhalve doet verzoeker geheel geen afbreuk aan de voormelde motivering en informatie en wordt in de bestreden beslissing met recht gesteld:

“Betreffende uw verklaring dat u als Roma geen rechten meer heeft, wordt geconcludeerd dat u deze bewering niet aannemelijk gemaakt heeft (CGVS, p. 15). Uw verklaring dat Roma geen toegang meer hebben tot politie en rechtbank na een wetswijziging is een blote bewering die u niet met concrete elementen kon staven en staat overigens haaks op de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waaruit blijkt dat er onder andere mobiele juridische bijstandskantoren en ngo's actief zijn zijn die de toegang van Roma tot het Macedonische rechtsapparaat moeten vergemakkelijken. Dat u voor uw derde kind geen 8500 dinar meer ontving na een wetsverandering is een maatregel die niet etnisch geïnspireerd lijkt te zijn en hoe dan ook niet zwaarwichtig genoeg is om gelijkgesteld te kunnen worden met vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade volgens de bepaling van subsidiaire bescherming. U brengt met uw beschouwingen dan ook geen concrete, op uw persoon betrokken elementen of feiten aan waaruit zou kunnen blijken dat u in Macedonië persoonlijk een bijzonder risico op systematische discriminatie loopt, dermate dat er sprake is van de aantasting van een mensenrecht, of van een daad van vervolging, of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade.

De informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal toont aan dat heel wat Roma in Macedonië zich in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet worden herleid tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan t.a.v. de Roma (bv. ook de algemene precaire economische toestand in Macedonië, culturele tradities waardoor meisjes niet naar school worden gestuurd of Roma-kinderen al vroeg van school worden gehaald,... spelen evenzeer een rol). De Macedonische overheid laat zich evenwel niet in met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, waaronder Roma, en haar beleid is gericht op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. Er dient benadrukt te worden dat de integratie van Roma onder meer in het onderwijs en op de arbeidsmarkt en de verbetering van hun levensomstandigheden niet van de ene op de andere dag gerealiseerd kunnen worden, doch een werk van lange adem betreffen. Er kan in dit verband evenwel niet voorbijgegaan worden aan het feit dat hiertoe de afgelopen jaren in Macedonië diverse stappen werden ondernomen. Algemeen genomen is in Macedonië het kader voor de bescherming van de rechten van minderheden aanwezig en worden de rechten van de minderheden ook gerespecteerd. De Macedonische overheid beperkt zich niet tot het louter tot stand brengen van de nodige (antidiscriminatie)wetgeving, maar formuleert tevens concrete plannen ter verbetering van de moeilijke sociaal-economische positie en discriminatie inzake gezondheidszorg, onderwijs, tewerkstelling,... van de Roma. Als opvolging van de Roma Inclusion Decade 2005-2015 hebben de Macedonische autoriteiten de “Strategie voor Roma in de Republiek Macedonië 2014-2020” goedgekeurd, die de focus legt op sociale inclusie door werkgelegenheid, huisvesting, onderwijs, gezondheidszorg en cultuur. Ofschoon de implementatie van de integratiemaatregelen nog voor verbetering vatbaar is, werd toch reeds vooruitgang geboekt o.a. inzake de toegang tot het onderwijs en de gezondheidszorg, dit laatste dankzij de inzet van gezondheidsbemiddelaars. Tevens zijn informatiecentra voor Roma aanwezig, die Roma begeleiden bij het verkrijgen van officiële documenten, onderwijs, gezondheidszorg en sociale zekerheid. In dit verband kan nog gewezen worden op het feit dat meerdere gemeenten in Macedonië ook lokale actieplannen voor de integratie van de Roma hebben aangenomen en dat er meerdere ngo's actief zijn die de rechten en integratie van Roma verdedigen.

Er kan hieruit geconcludeerd worden dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Macedonische context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, dienen immers alle omstandigheden in overweging te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Eventuele problemen van discriminatie in Macedonië hebben echter niet die aard, intensiteit en draagwijdte om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden, waarvan kan aangenomen worden dat er over bericht wordt en/of dat deze gedocumenteerd kunnen

worden. Bovendien kan geenszins zonder meer afgeleid worden dat de Macedonische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden. Hierbij kan worden gewezen op het bestaan van de Commissie voor de bescherming tegen discriminatie, die samen met de rechtbanken instaat voor de toepassing van de antidiscriminatiewetgeving. Daartoe kan deze commissie klachten van individuen in ontvangst nemen en acties ondernemen bij de betrokken instellingen. Informatie maakt duidelijk dat voornoemde Commissie reeds klachten ingediend door Roma ontving. Slachtoffers van discriminatie kunnen zich ook wenden tot de instelling van de Ombudsman, die eveneens reeds klachten van Roma behandelde.

Gezien dit alles kan niet gesteld worden dat het loutere feit Roma te zijn in Macedonië op zich voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1 A (2) van de Conventie van Genève. Om dezelfde redenen is er ook geen sprake van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.”

De door verzoeker neergelegde documenten, zoals opgenomen in de map ‘documenten’ in het administratief dossier, zoals na het nemen van de bestreden beslissing toegekomen op het CGVS en zoals bij het verzoekschrift gevoegd, kunnen tot slot geen afbreuk doen aan het voorgaande.

Vooreerst kan in dit kader worden opgemerkt dat, in tegenstelling met wat verzoeker laat uitschijnen, geenszins moet worden aangetoond dat deze documenten vals zouden zijn om aan deze documenten bewijswaarde te ontzeggen. Ook om andere redenen dan hun bewezen valsheid, kan aan deze documenten bewijswaarde worden ontzegd.

Inzake de neergelegde verklaringen die verzoeker zou hebben afgelegd bij de politie, kan vooreerst worden opgemerkt dat hun bewijswaarde ernstig wordt ondermijnd doordat hierop geen logo en niet de minste vorm van officiële hoofding of opmaak is opgenomen. Verder is het niet plausibel dat op dergelijke politionele documenten geen verdere adres- of contactgegevens vermeld zouden worden. Hoe dan ook dient te worden vastgesteld dat deze documenten een loutere weergave bevatten van een aantal verklaringen die ten behoeve van verzoeker werden afgelegd ten overstaan van de politie. Zij bevatten geen enkele indicatie over of de vraag of deze verklaringen werden gecontroleerd en vormen geenszins een aanwijzing voor de waarachtigheid van deze verklaringen. Verder kan uit deze documenten, zo het al om authentieke en door de autoriteiten uitgereikte stukken zou gaan, slechts worden afgeleid dat verzoeker toegang had tot de politie en de mogelijkheid had om klacht in te dienen.

Wat betreft de verklaring die verzoeker in België ten overstaan van de politie heeft afgelegd, kan vooreerst worden opgemerkt dat de ernst en de geloofwaardigheid van de beweerde bedreiging per sms aan het adres van verzoeker op manifeste wijze wordt ondergraven door zijn bijzonder laattijdige aangifte hiervan. Hoewel de bedreigingen zouden dateren van slechts enkele dagen na het gehoor en verzoeker, nu hem bij het CGVS blijktens het gestelde in de bestreden beslissing een week de tijd werd geboden om bijkomende stukken neer te leggen, aldus de kans had om hiervan tijdig en nog ten overstaan van het CGVS bewijs neer te leggen, liet hij immers na deze mogelijkheid te benutten en ging hij slechts aangifte doen geruime tijd later, op 29 januari 2019. Het gegeven dat verzoeker dermate lang wachtte alvorens aangifte te doen van de bedreiging, doet op zich overigens eveneens reeds afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van de bedreiging. Hoe dan ook dient te worden vastgesteld dat, zo verzoeker al een dreigbericht zou hebben ontvangen per sms, aan zulk bericht niet de minste waarde kan worden gehecht. Dit kan namelijk eenvoudigweg in scène zijn gezet en het bericht kan daarbij zijn verstuurd op verzoek van verzoeker. Bijkomend kan nog worden opgemerkt dat het niet aannemelijk is dat de persoon die verzoeker zou hebben bedreigd er maanden nadat verzoeker het land verliet nog steeds van zou uitgaan dat verzoeker zich in Skopje zou ophouden. Dit geldt des te meer nu verzoeker zelf benadrukt dat de Albanese maffia in Skopje bijzonder actief is.

De overige in het administratief dossier opgenomen documenten kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoeker overigens niet worden weerlegd of betwist, evenmin afbreuk doen aan het voorgaande.

De e-mails en het verzendbewijs bij het verzoekschrift kunnen volstaan om aan te tonen dat verzoeker het nodige deed om de originele, hierboven besproken stukken tijdig over te maken aan het CGVS. Voor het overige kan hieruit echter niets worden afgeleid.

3.7. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.8. Verzoeker toont gelet op het voormelde evenmin aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.9. De Raad ziet gelet op het voorgaande tot slot geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftieng maart tweeduizend negentien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT